

Passegem pel... **Pla de la Ferreria**

A la Batllòria la gent surt a passejar cap al camí Ral. Aquest antic camí (la Via Augusta, de l'època dels romans!) travessa el pla de la Ferreria, un espai agrari testimonial situat sobre un sòl al·luvial que havia estat fèrtil i que caracteritza el paisatge de la conca mitjana de la Tordera

Abans d'anar cap al camí Ral podem arribar-nos al final del Carrer Major i visitar les restes de l'antic rec de la Batllòria. Cal prendre un petit corriol a mà dreta abans de travessar la riera i de seguida trobem la passera de "la Canal", un petit aqüeducte que transportava l'aigua fins al Molí i als horts de l'Hostal i la Ferreria. Aquest rec agafava aigua de la Tordera a l'alçada d'on és avui el camp de futbol, i era utilitzat per tots els horts de la plana de la Batllòria en una llargada de més de 500m. L'entorn de la riera, tot i que poc endreçat, té l'encant dels llocs de trobada. Hi podem reconèixer grans plàtans de rebrot a les vores, i algun freixe de fulla petita. Ara, en aquest moment de l'any, podem observar com els freixes estan florint just abans de treure les fulles (unes inflorescències petites amb flors brunenques sense pètals que són pol·linitzades pel vent).

Retornem i baixem pel carrer de Breda. Veurem un gran pollancre a la banda de la Roca Umbert. Es tracta d'un arbre d'unes dimensions espectaculars: per abraçar el seu tronc calen més de tres persones! Probablement, l'elevat nivell d'aigua al sòl l'ha afavorit. Per aquest motiu mateix, una mica més amunt hi ha un petit aiguamoll en el qual es desenvolupa un dens bogar que aporta diversitat al paisatge.

El pla de la Ferreria amb el Montseny de fons

El camí Ral marxa per la vora de l'antiga fàbrica, i travessa la riera del Sot Gran per un petit pont de fusta o bé per un gual. Just abans de passar-hi podem veure una plantació de pi insigne. Recentment, n'han esporgat les branques baixes per evitar deformacions de la fusta degudes als nusos. És una fusta molt apreciada per les serradores, i a Catalunya actualment es destina a l'emballatge. El pi insigne és una espècie que no fa boscos naturals a Catalunya, es troba només en plantacions. Es pot distingir bé d'altres pins perquè les seves fulles són agulles d'uns 15 cm de llargada agrupades de tres en tres.

El Molí, l'Hostal i la Ferreria formen un conjunt arquitectònic d'especial interès, vora el camí Ral. Podem imaginar el trànsit d'aquesta via segles enllà, quan la gent feia nit a l'Hostal, mentre a la casa del davant hi ferraven els cavalls, cansats del viatge.

Més enllà el camí Ral travessa antics camps de conreu, alguns dels quals encara testimonien el seu caràcter agrari. Vora el camí ens acompanyen diferents tipus d'arbres i d'arbusts: freixes de fulla petita, pins pinyers, alzines, alzines sureres, algun roure martinenc, llentiscles, galzerans, joncs, heures... i també el lligabosc japonès, una liana cultivada en jardins per fer tanques vegetals i que s'ha anat naturalitzant en zones de sòls humits. Al cantó de la Tordera el nivell del terreny és francament més baix, i la qualitat del sòl menor. Això es deu, en bona part, perquè durant el segle passat es van dur a terme moltes extraccions d'àrids que van modificar la topografia i malmetre la fertilitat del sòl. La vegetació que hi creix són, doncs, bosquines, matollars i bardisses. Abans d'arribar a la planta d'àrids aquesta vegetació és més riberenca, i hi creixen salzes blancs i gatells, joncs i herbasars humits.

L'altra masia que trobem és la Verneda, amb un entorn més agrari. Les gallines picotegen

Pont de la riera del Sot Gran

sota una alzina surera centenària, i enmig dels camps de conreu hi ha un parell de cirerers magnífics, que en poques setmanes floriran intensament. Cadernerres, mallerengues, mosqueters, cueretes blanques, algun aligot i molts altres ocells acompanyen el nostre passeig fins als àrids. Al tornar podem baixar per algun dels camins que porten cap a la vora del riu i seguir les papallones de primavera: la papallona rei, les llimoneres i les blanquetes.

El pla de la Ferreria pateix molts impactes: el soroll de la carretera i l'autopista, l'abandonament de propietats, abocaments incontrolats, abassegaments de materials impropis... però també conserva un paisatge rural que comença a ser únic al nostre municipi, amb unes àmplies panoràmiques del Montnegre i del Montseny i on hi podem fer un passeig.

Marta Miralles Cassina

Inauguració de la rehabilitació de Can Bruguera de la Batllòria

La Batllòria ha guanyat un nou equipament, Can Bruguera, un dels edificis batlloriencs més emblemàtics que formava part de l'antic casal dels Gualba, senyors de Montnegre (segles XV-XVI). Diumenge 27 de febrer va tenir lloc l'acte d'inauguració de la rehabilitació durant la qual es van poder visitar les instal·lacions, conèixer el treball de l'Observatori de la Tordera, que hi té la seva seu, i gaudir de música en viu i un vermut popular.

La planta baixa acull l'Observatori de la Tordera, un projecte impulsat des del 1996 per l'ajuntament de Sant Celoni en conveni amb l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals

(ICTA) de la Universitat Autònoma de Barcelona i l'Agència Catalana de l'Aigua que s'encarrega de fer el seguiment continuat dels indicadors socioecològics a la conca de la Tordera, a més d'un punt d'informació.

L'acte va comptar amb la presència del Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat, Josep Enric Llebot, el Director de l'Observatori de la Tordera, Martí Boada, el President del Consell de Poble de la Batllòria, Manel Bueno i de l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, a més de molts ciutadans i ciutadanes de la Batllòria i de Sant Celoni.

Amb la rehabilitació de can Bruguera, la Batllòria guanya un nou equipament pel poble